

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

30. ožujka 2023.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Članak 37. – Prilog I. – Dužnosti i ovlasti regulatornog tijela – Zaštita potrošača – Administrativni troškovi – Ovlast nacionalnog regulatornog tijela da naloži povrat iznosa koje su platili krajnji kupci na temelju ugovornih odredbi koje je poništilo to isto tijelo”

U predmetu C-5/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija), odlukom od 31. prosinca 2021., koju je Sud zaprimio 3. siječnja 2022., u postupku

Green Network SpA

protiv

SF,

YB,

Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA),

SUD (peto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, D. Gratsias, M. Ilešič, I. Jarukaitis (izvjestitelj) i Z. Csehi, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Green Network SpA, V. Cerulli Irelli i A. Fratini, *avvocati*,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. Aiella i F. Fedelija, *avvocati dello Stato*,

* Jezik postupka: talijanski

– za Europsku komisiju, O. Beynet, G. Gattinara i T. Scharf, u svojstvu agenata,
odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 37. stavaka 1. i 4. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.) i njezina Priloga I.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Green Network SpA i Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (Regulatorno tijelo za energiju, mreže i okoliš, Italija; u daljnjem tekstu: ARERA) u vezi s odlukom potonje kojom se društvu Green Network izriče administrativna novčana sankcija u iznosu od 655 000 eura i nalaže mu se da svojim krajnjim kupcima vrati iznos od 13 987 495,22 eura koji odgovara određenim troškovima administrativnog upravljanja koje im je zaračunao.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 37., 42., 51. i 54. Direktive 2009/72 glasile su kako slijedi:
 - „(37) Energetski bi regulatori trebali biti ovlašteni za donošenje obvezujućih odluka u odnosu na elektroenergetska poduzeća i za izricanje učinkovitih, proporcionalnih i odvrćajućih sankcija elektroenergetskim poduzećima koja propuste djelovati u skladu sa svojim obvezama, ili za predlaganje da im takve sankcije izrekne nadležni sud. Energetski regulatori također bi trebali biti ovlašteni za donošenje odluka, bez obzira na primjenu pravila tržišnog natjecanja, o odgovarajućim mjerama kojima se osigurava korist za potrošače putem promicanja učinkovitog tržišnog natjecanja nužnog za ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta električne energije. [...]
 - [...]
 - (42) Cjelokupna industrija i trgovina [Europske unije], uključujući mala i srednja poduzeća, te svi građani Unije koji uživaju gospodarske koristi unutarnjeg tržišta trebali bi također imati mogućnost uživanja visokih razina zaštite potrošača, a posebno bi kupci iz kategorije kućanstvo i, kada to države članice smatraju odgovarajućim, mala poduzeća, trebali također imati mogućnost uživati jamstva javnih usluga, posebno u vezi sa sigurnošću opskrbe i razumnim tarifama, zbog pravičnosti, konkurentnosti i, neizravno, radi stvaranja radnih mjesta. Ti bi kupci također trebali imati pristup mogućnosti izbora, pravičnosti, zastupanju i mehanizmima rješavanja sporova.

[...]

(51) Interesi potrošača trebali bi biti u središtu ove Direktive, a kvaliteta usluge trebala bi biti središnja odgovornost elektroenergetskih poduzeća. Postojeća prava potrošača trebalo bi ojačati i jamčiti, a trebala bi i uključivati veću transparentnost. Zaštita potrošača trebala bi osigurati da svi potrošači u široj nadležnosti [Unije] imaju koristi od konkurentnog tržišta. Prava potrošača trebale bi provoditi države članice ili, kada je država članica tako predvidjela, regulatorna tijela.

[...]

(54) Bolja zaštita potrošača jamči se dostupnošću učinkovitih sredstava rješavanja sporova svim potrošačima. Države članice trebale bi uvesti brze i učinkovite postupke obrade pritužaba.”

4 Člankom 1. te direktive, naslovljenim „Predmet i područje primjene”, određivalo se:

„Ovom se Direktivom uspostavljaju zajednička pravila za proizvodnju, prijenos, distribuciju i opskrbu električne energije, zajedno s odredbama o zaštiti potrošača, radi poboljšavanja i integriranja konkurentnih tržišta električne energije u [Uniji]. [...] Njome se također utvrđuju obveze univerzalne usluge i prava potrošača električne energije te se pojašnjavaju zahtjevi tržišnog natjecanja.”

5 U skladu s člankom 2. navedene direktive, naslovljenim „Definicije”:

„Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

7. ‚kupac’ znači veleprodajni ili krajnji kupac električne energije;

8. ‚veleprodajni kupac’ znači fizička ili pravna osoba koja kupuje električnu energiju u svrhu daljnje prodaje unutar ili izvan sustava poslovnog nastana;

9. ‚krajnji kupac’ znači kupac koji kupuje električnu energiju za vlastitu uporabu;

[...]”

6 Člankom 3. iste direktive, naslovljenim „Obveze javne usluge i zaštita kupaca”, predviđalo se:

„[...]

7. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere radi zaštite krajnjih kupaca i posebno osiguravaju postojanje prikladnih mjera zaštite radi zaštite ugroženih kupaca. [...] Osiguravaju visoke razine zaštite potrošača, posebno u pogledu transparentnosti općih uvjeta ugovora, općih informacija i mehanizama rješavanja sporova. [...]

[...]

9. [...]

Regulatorno tijelo ili drugo nadležno nacionalno tijelo poduzima korake koji su nužni kako bi se osiguralo da su informacije koje opskrbljivači pružaju svojim kupcima na temelju ovog članka pouzdane i da su pružene, na nacionalnoj razini, na jasno usporedivi način.

[...]

- 7 Članak 36. Direktive 2009/72, naslovljen „Opći ciljevi regulatornog tijela”, glasio je kako slijedi:

„Pri izvršavanju regulatornih zadataka navedenih u ovoj Direktivi regulatorno tijelo poduzima sve razumne mjere za ostvarivanje sljedećih ciljeva u okviru svojih dužnosti i ovlasti kako je utvrđeno člankom 37., uz blisko savjetovanje, prema potrebi, s drugim relevantnim nacionalnim tijelima, uključujući tijela za tržišno natjecanje, i ne dovodeći u pitanje njihove nadležnosti:

[...]

(g) osiguravanje koristi za kupce kroz učinkovito funkcioniranje njihovih nacionalnih tržišta, promicanje stvarnog tržišnog natjecanja i doprinos osiguravanju zaštite potrošača;

[...]”

- 8 Člankom 37. te direktive, naslovljenim „Dužnosti i ovlasti regulatornog tijela”, stavcima 1. i 4. određivalo se:

„1. Regulatorno tijelo ima sljedeće dužnosti:

[...]

(i) praćenje stupnja transparentnosti, uključujući veleprodajne cijene, i osiguravanje usklađenosti elektroenergetskih poduzeća s obvezama transparentnosti;

(j) praćenje stupnja i učinkovitosti otvaranja tržišta i tržišnog natjecanja na razinama veleprodaje i maloprodaje, uključujući burze električne energije, cijene za kupce iz kategorije kućanstvo uključujući sustave predujma, stope promjene opskrbljivača, stope isključivanja, pružanje usluga održavanja i naknade za te usluge te pritužbe kupaca iz kategorije kućanstvo [...]

[...]

(n) pomoć pri osiguravanju, zajedno s drugim odgovarajućim tijelima, učinkovitosti i provedbe mjera za zaštitu potrošača, uključujući onih predviđenih u Prilogu I.;

[...]

4. Države članice osiguravaju da regulatorna tijela dobiju ovlasti koje im omogućuju izvršavanje dužnosti iz stavaka 1., 3. i 6. na učinkovit i brz način. U tu svrhu regulatorno tijelo raspolaže najmanje sljedećim ovlastima:

[...]

(d) izricanja učinkovitih, proporcionalnih i odvrćajućih sankcija elektroenergetskim poduzećima koja ne poštuju svoje obveze na temelju ove Direktive ili bilo koje odgovarajuće pravno obvezujuće odluke regulatornog tijela ili Agencije, ili predlaganja da nadležni sud izrekne takve sankcije. To uključuje ovlast izricanja ili predlaganja izricanja sankcija od najviše 10 %

godišnjeg prometa operatora prijenosnog sustava za operatora prijenosnog sustava ili od najviše 10 % godišnjeg prometa vertikalno integriranog poduzeća za vertikalno integrirano poduzeće, ovisno o slučaju, za nepoštovanje njihovih obveza na temelju ove Direktive; [...]

[...]

- 9 Prilog I. navedenoj direktivi, naslovljen „Mjere za zaštitu potrošača”, u stavku 1. određivao je:

„1. Ne dovodeći u pitanje pravila [Unije] o zaštiti potrošača, [...] mjere iz članka 3. trebaju osigurati da potrošači:

- (a) imaju pravo na ugovor sa svojim pružateljem elektroenergetske usluge u kojem su navedeni:

[...]

- bilo koja naknada i povrat sredstava koji se primjenjuju u slučaju nepridržavanja ugovorene razine kvalitete usluge, uključujući netočne i zakašnjele račune,

[...]

[...]

- (c) dobiju transparentne informacije o primjenjivim cijenama i tarifama te o standardnim uvjetima u pogledu pristupa elektroenergetskim uslugama i uporabe tih usluga;

[...]

- (f) imaju korist od transparentnih, jednostavnih i jeftinih postupaka obrade njihovih pritužaba. Posebno, svi potrošači imaju pravo na dobru kvalitetu usluge i obrade pritužaba od strane svojeg pružatelja elektroenergetskih usluga. Takvi izvansudski postupci rješavanja sporova moraju omogućiti pošteno i brzo rješavanje sporova, po mogućnosti unutar tri mjeseca, te predvidjeti, kada je to opravdano, sustav povrata sredstava i/ili naknade. [...]

[...]

Talijansko pravo

- 10 Člankom 2. stavkom 12. točkom (g) legge n. 481 – Norme per la concorrenza e la regolazione dei servizi di pubblica utilità. Istituzione delle Autorità di regolazione dei servizi di pubblica utilità (Zakon br. 481 o pravilima tržišnog natjecanja i uređenju komunalnih usluga te osnivanju regulatornih tijela za komunalne usluge) od 14. studenoga 1995. (redovni dodatak br. 136 GURI-ju br. 270 od 18. studenoga 1995.) ARERA-i se povjerava zadatak da „kontrolira pružanje usluga s ovlastima na temelju kojih može provjeravati i stjecati dokumentaciju i korisne informacije te im pristupati, pri čemu može i određivati slučajeve automatske naknade štete koju subjekt koji pruža uslugu mora platiti korisniku ako taj subjekt ne poštuje ugovorne odredbe ili pruža uslugu na razini kvalitete koje su niže od onih koje su utvrđene u pravilniku o usluzi”.
- 11 Na temelju članka 2. stavka 20. točke (d) tog zakona, ARERA ima ovlast naložiti pružatelju usluge da prestane sa svakim ponašanjem koje šteti pravima korisnika te mu na temelju članka 2. stavka 12. točke (g) navedenog zakona naložiti isplatu naknade štete.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 12 Nakon što je od Sportella per il consumatore Energia e Ambiente (Ured za informiranje potrošača o energiji i okolišu, Italija) primila izvješće koje je otkrilo da je Green Network, društvo za distribuciju električne energije i prirodnog plina, na računima upućenima svojim kupcima navelo naknadu koju su potonji osporavali zato što nije bila jasna, ARERA je protiv tog društva pokrenula postupak.
- 13 Nakon tog izvješća ARERA je provela druge provjere kojima je utvrdila da je ta naknada bila predviđena odredbom općih uvjeta primjenjivih na ugovore o opskrbi energijom koje Green Network nudi za električnu energiju i prirodni plin. U skladu s tom odredbom, troškovi administrativnog upravljanja nisu bili obuhvaćeni naknadama predviđenima za opskrbu energijom, zbog čega dobavljač može naplatiti kupcu naknadu koja nije veća od pet, ili za određene kupce deset, eura mjesečno.
- 14 Nakon što je utvrdila da je način na koji Green Network definira tu naknadu u navedenim općim uvjetima nezakonito jer ona nije bila navedena u dokumentu za usporedbu cijena, koji omogućuje usporedbu različitih poslovnih ponuda na tržištu, ni u sustavu za pretraživanje ponuda, ARERA je odlukom od 20. lipnja 2019. društvu Green Network izrekla administrativnu novčanu sankciju u iznosu od 655 000 eura jer je svojim krajnjim kupcima priopćio ugovorne informacije čime je povrijedio regulatorne odredbe koje je donijela ARERA. U toj je odluci društvu Green Network naložila da navedenim kupcima vrati iznos od 13 987 495,22 eura koji je od njih prikupljen na ime troškova administrativnog upravljanja.
- 15 Green Network je protiv navedene odluke podnio tužbu pred Tribunaleom amministrativo regionale per la Lombardia (Okružni upravni sud za Lombardiju, Italija), koja je odbijena.
- 16 Green Network je protiv odluke o odbijanju podnio žalbu Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija), sudu koji je uputio zahtjev, ističući, osobito, da je ARERA-ina ovlast da naloži povrat naknada kupcima protivna Direktivi 2009/72 jer je ta naknada bila određena u okviru privatnih ugovornih odnosa.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev navodi da se spor koji se pred njim vodi odnosi na pitanje može li se ARERA-ina ovlast da naloži povrat iznosa zaračunanih kupcima izvesti iz Direktive 2009/72. Čini se da Sud još nije tumačio relevantne odredbe te direktive na koje se poziva Green Network i za koje nije jasno kako ih pravilno tumačiti.
- 18 U tim je okolnostima Consiglio di Stato (Državno vijeće) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
 - „1. Mogu li se propisi Unije sadržani u [Direktivi 2009/72] – osobito u članku 37. stavcima 1. i 4., kojima se uređuju ovlasti regulatornih tijela, i u njezinu Prilogu I. – tumačiti na način da je njima obuhvaćena i preskriptivna ovlast koju [ARERA] izvršava u odnosu na društva koja posluju u sektoru električne energije i kojom se navedenim društvima nalaže da kupcima, također bivšim kupcima i onima koji kasne s plaćanjima, vrate iznos koji odgovara ekonomskoj naknadi koju su potonji kupci platili za pokriće troškova administrativnog upravljanja radi ispunjenja ugovorne odredbe koja je predmet sankcije koju je izrekl[[a]] [ARERA]?

2. Mogu li se propisi Unije sadržani u [Direktivi 2009/72] – osobito u članku 37. stavcima 1. i 4., kojima se uređuju ovlasti regulatornih tijela, i u njezinu Prilogu I. – tumačiti na način da je naknadom štete i načinima povrata koji se primjenjuju na kupce na tržištu električne energije ako se tržišni operator ne pridržava ugovorene razine kvalitete usluge obuhvaćen i povrat ekonomske naknade koju su platili potonji kupci te koja je izričito uređena u odredbi potpisanog i prihvaćenog ugovora i posve neovisna o kvaliteti same usluge, ali je predviđena za pokriće troškova za administrativno upravljanje gospodarskog subjekta?”

O prethodnim pitanjima

19. Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 37. stavak 1. točke (i) i (n) i članak 37. stavak 4. točku (d) Direktive 2009/72 kao i njezin Prilog I. tumačiti na način da im se protivi to da država članica nacionalnom regulatornom tijelu dodijeli ovlast da elektroenergetskim poduzećima naloži da svojim krajnjim kupcima vrate iznos koji odgovara naknadi koju su oni platili kao „troškove administrativnog upravljanja” na temelju ugovorne odredbe koju to tijelo smatra nezakonitom, i to i u slučajevima u kojima se taj nalog za povrat ne temelji na kvaliteti predmetne usluge koju pružaju ti poduzetnici, nego na povredi obveza transparentnosti cijena.
20. U tom pogledu, kao što je Sud već utvrdio, iz članka 1. Direktive 2009/72 i njezinih uvodnih izjava 37., 42., 51. i 54. proizlazi da je njezin cilj ovlastiti energetske regulatore da doprinose potpunoj učinkovitosti mjera zaštite potrošača, da cjelokupna industrija i trgovina te svi građani Unije uživaju visoke razine zaštite potrošača i mehanizme rješavanja sporova, da interesi potrošača budu u središtu navedene direktive, da regulatorna tijela, kada im je država dodijelila tu ovlast, osiguravaju poštovanje prava potrošača električne energije i dostupnost učinkovitih sredstava rješavanja sporova svim potrošačima (presuda od 8. listopada 2020., *Crown Van Gelder*, C-360/19, EU:C:2020:805, t. 26.).
21. U skladu s člankom 3. stavkom 7. Direktive 2009/72, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi zaštitile krajnje kupce i moraju, među ostalim, osigurati visoku razinu zaštite potrošača, posebno u pogledu transparentnosti uvjeta ugovora, opće informiranosti i mehanizama rješavanja sporova. Prema toj odredbi, u pogledu najmanje kupaca iz kategorije kućanstvo, navedene mjere moraju uključivati one iz Priloga I. toj direktivi, u koje ulaze mjere čiji je cilj osigurati da kupci dobiju transparentne informacije o primjenjivim cijenama i tarifama kao i o primjenjivim općim uvjetima.
22. Osim toga, Sud je već utvrdio da u svrhu postizanja navedenih ciljeva Direktiva 2009/72 nacionalnom regulatornom tijelu dodjeljuje široke ovlasti u području regulacije i nadzora tržišta električne energije (presuda od 11. lipnja 2020., *Prezident Slovenske republike*, C-378/19, EU:C:2020:462, t. 23.). Kao što proizlazi iz članka 36. točke (g) te direktive, među općim ciljevima čije ostvarenje države članice moraju povjeriti svojim nacionalnim regulatornim tijelima u okviru izvršavanja njihovih zadaća i nadležnosti nalazi se cilj osiguravanja zaštite potrošača (vidjeti u tom smislu presude od 23. siječnja 2020., *Energiavirasto*, C-578/18, EU:C:2020:35, t. 35. i od 8. listopada 2020., *Crown Van Gelder*, C-360/19, EU:C:2020:805, t. 27.).
23. Konkretnije, člankom 37. stavkom 1. točkama (i) i (n) Direktive 2009/72 predviđa se da se tom nacionalnom regulatornom tijelu povjere zadaće čiji je cilj osigurati da elektroenergetska poduzeća poštuju obveze transparentnosti i doprinijeti tomu da se, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, osiguraju učinkovitost i provedba mjera za zaštitu potrošača, uključujući onih navedenih

- u Prilogu I. toj direktivi. U tom pogledu, članak 37. stavak 4. navedene direktive određuje da države članice osiguravaju da regulatorna tijela dobiju ovlasti koje im omogućuju provedbu zadaća iz članka 37. stavaka 1., 3. i 6. iste direktive na učinkovit i brz način te da im se u tu svrhu dodijele najmanje ovlasti navedene u toj odredbi. Međutim, iako je jedna od tih nadležnosti, predviđena u članku 37. stavku 4. točki (d) Direktive 2009/72, da se elektroenergetskim poduzećima koja ne poštuju obveze koje imaju na temelju te direktive ili na temelju primjenjivih pravno obvezujućih odluka nacionalnog regulatornog tijela odrede učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije, u toj se odredbi ne spominje ovlast da se od tih poduzeća zahtijeva povrat svih iznosa primljenih na ime naknade na temelju ugovorne odredbe koja se smatra nezakonitom.
- 24 Međutim, činjenica da se u članku 37. stavku 4. Direktive 2009/72 upotrebljava izraz „regulatorno tijelo raspolaže najmanje sljedećim ovlastima” upućuje na to da se takvom tijelu mogu dodijeliti i ovlasti koje nisu izričito navedene u tom članku 37. stavku 4. kako bi mu se omogućilo da izvrši zadaće iz članka 37. stavaka 1., 3. i 6. te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 23. siječnja 2020., *Energiavirasto*, C-578/18, EU:C:2020:35, t. 37., 38. i t. 40.).
- 25 Budući da su osiguranje poštovanja obveza transparentnosti koje imaju elektroenergetska poduzeća i zaštita potrošača obuhvaćeni zadaćama iz članka 37. stavaka 1., 3. i 6. navedene direktive, valja utvrditi da država članica može takvom tijelu dodijeliti ovlast da tim operatorima naloži povrat iznosa koje su oni primili protivno zahtjevima zaštite potrošača, osobito onima koji se odnose na obvezu transparentnosti i točnost računa.
- 26 Takvo se tumačenje ne dovodi u pitanje činjenicom da članak 36. Direktive 2009/72 u biti predviđa da nacionalno regulatorno tijelo poduzima potrebne mjere „uz blisko savjetovanje, prema potrebi, s drugim nadležnim nacionalnim tijelima, uključujući tijela za tržišno natjecanje, i ne dovodeći u pitanje njihove nadležnosti” ili činjenicom da članak 37. te direktive u stavku 1. točki (n) sadržava izraz „zajedno s drugim odgovarajućim tijelima”. Naime, iz tih odredbi ne proizlazi da u slučaju kao što je onaj u glavnom postupku samo jedno od tih drugih nacionalnih tijela može naložiti povrat iznosa koje su elektroenergetska poduzeća neosnovano naplatila krajnjim kupcima. Naprotiv, upotreba izraza „prema potrebi” podrazumijeva da je takvo savjetovanje nužno samo kada mjera čije je donošenje predviđeno može imati posljedice za druga nadležna tijela.
- 27 Usto, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 37. stavak 1. točke (i) i (n) i članak 37. stavak 4. točku (d) Direktive 2009/72 kao i Prilog I. toj direktivi tumačiti na način da se njima dopušta da nacionalno regulatorno tijelo – na temelju nacionalne odredbe čija je svrha da se kupcima automatski naknade iznosi koje je elektroenergetsko poduzeće primilo ako predviđene razine kvalitete usluga nisu dosegnute – tom elektroenergetskom poduzeću naloži da svojim krajnjim kupcima vrati iznose koje im je naplatilo ako se taj nalog za povrat ne temelji na razlozima kvalitete predmetne usluge, nego na nezakonitosti ugovorne odredbe kojom se predviđa plaćanje „administrativnih troškova”.
- 28 U tom pogledu, kao što to u biti proizlazi iz točke 25. ove presude, iako Direktiva 2009/72 ne zahtijeva od država članica da predvide da nacionalno regulatorno tijelo ima ovlast naložiti elektroenergetskom poduzeću povrat iznosa koje je neosnovano naplatilo od svojih kupaca, toj se direktivi ne protivi to da država članica takvu ovlast dodijeli tom tijelu. Budući da su zaštita potrošača i poštovanje obveza transparentnosti obuhvaćeni zadaćama koje se trebaju dodijeliti regulatornim tijelima na temelju članka 37. stavka 1. točaka (i) i (n) navedene direktive, nije relevantan konkretan razlog zbog kojeg je, radi izvršavanja neke od tih zadaća, takvom poduzeću naloženo da isplati svoje kupce.

- 29 S obzirom na navedeno, na nacionalnom je sudu da ocijeni dodjeljuje li nacionalno pravo nacionalnom regulatornom tijelu doista ovlast da naloži povrat neosnovano primljenih iznosa u slučajevima poput onog u glavnom postupku ili usto je li to tijelo pravilno primijenilo to nacionalno pravo.
- 30 Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da članak 37. stavak 1. točke (i) i (n) i članak 37. stavak 4. točku (d) Direktive 2009/72 kao i njezin Prilog I. treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica nacionalnom regulatornom tijelu dodijeli ovlast da elektroenergetskim poduzećima naloži da svojim krajnjim kupcima vrate iznos koji odgovara naknadi koju su oni platili kao „troškove administrativnog upravljanja” na temelju ugovorne odredbe koju to tijelo smatra nezakonitom, i to i u slučajevima u kojima se taj nalog za povrat ne temelji na kvaliteti predmetne usluge koju pružaju ti poduzetnici, nego na povredi obveza transparentnosti cijena.

Troškovi

- 31 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 37. stavak 1. točke (i) i (n) i članak 37. stavak 4. točku (d) Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ i Prilog I. Direktivi 2009/72

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi to da država članica nacionalnom regulatornom tijelu dodijeli ovlast da elektroenergetskim poduzećima naloži da svojim krajnjim kupcima vrate iznos koji odgovara naknadi koju su oni platili kao „troškove administrativnog upravljanja” na temelju ugovorne odredbe koju to tijelo smatra nezakonitom, i to i u slučajevima u kojima se taj nalog za povrat ne temelji na kvaliteti predmetne usluge koju pružaju ti poduzetnici, nego na povredi obveza transparentnosti cijena.

Potpisi